

Prædiken 1. søndag i fasten, 9. marts 2014 i Martinskirken, LGJ.
Salmer. 341, Bibelkor Mika 7,18-19. 171v1. 40. 361. 429v1-2. 574. 167v7

Evangelium: Lukas 22,24-32

De kom også i strid om, hvem af dem der skulle regnes for den største. Da sagde han til dem: "Folkenes konger hersker over dem, og de, som udøver magt over dem, lader sig kalde velgørere. Sådan skal I ikke være; men den ældste blandt jer skal være som den yngste, og lederen som den, der tjener. For hvem er størst: den, der sidder til bords, eller den, der tjener? Er det ikke den, der sidder til bords? Men jeg er iblandt jer som den, der tjener. Jer er det, der er blevet hos mig under mine prøvelser, og ligesom min fader har overdraget mig Riget, overdrager jeg det til jer, for at I skal spise og drikke ved mit bord i mit rige, og I skal sidde på troner og dømme Israels tolv stammer. Simon, Simon! Satan gjorde krav på jer for at sigte jer som hvede; men jeg bad for dig, for at din tro ikke skal svigte. Og når du engang vender om, så styrk dine brødre."

Evangeliet fortæller om en strid hos disciplene. Men også hvordan det blev afbrudt, hvem der vandt, og hvem der var deres egentlige modstander og redningsmand.

1. Strid

De kom også i strid om. Så var det altså ikke det eneste emne, de var i strid omkring. Sådan er det stadigvæk. Det er ikke ualmindeligt med strid mellem kristne: Strid mellem venner, ægtefæller og søskende. Vi kender det selv. Men hvis det ikke kan være anderledes, kan man jo trøste sig med, at et godt skænderi nogle gange rensner luften og sætter tingene på plads. - Men vi må ikke være for hurtig til at forsvare skænderier. For kom I begge to godt gennem skænderiet, både dig og din ægtefælle, dig og din mor, dig og den anden i menigheden? Hvordan kan du være så sikker på, at også den anden føler, at luften blev rensnet, og at tingene blev sat på plads? Var det måske ikke snarere sådan at den ene forsøgte at sætte den anden på plads?

Striden handlede om, "hvem af dem, der skulle regnes for den største." Hvordan kunne netop det spørgsmål være så påtrængende, at det førte til strid? Fordi de alle ville til tops. Jesus havde palmesøndag ladet sig hylde som konge under indtoget i Jerusalem. Nu måtte hans tronbestigelse være nært forestående. Og hvem skulle så indtage de vigtige ministerposter? Hvem skulle være udenrigsminister og økonomiminister? Tre års afsavn skulle nu belønnes. Eller hvad? - Det handlede altså om ære, om deres personlige interesser.

Når uenighed handler om en bestemt sag, er det nødvendigt at få talt om det og lytte til forskellige svar. Det er det, vi har hinanden til. Og samtalen kan være til hjælp. Og da ender det ikke med strid. Måske uenigheden gælder, hvad der er sandt og falsk. Måske endda så vigtigt, at det handler om troens sandhed, en kristen lære. Det handler om kampen for at blive hos Herren, være hans, og at give troen videre til andre. Om sådanne emner læser vi i Biblen, at vi skal stride "troens gode strid". Men her handlede det om ære. Og når personlig ære får plads i en diskussion, går det altid galt. Og den kan snige sig ind, uden at vi næsten lægger mærke til det. Disciplene havde ikke opdaget det. For da havde de nok ikke diskuteret så åbenlyst i selskab med Jesus.

2. Afbrydelse

Nu afbryder Jesus dem og blander sig. Han inddrager en sammenligning og siger: *"Folkenes konger hersker over dem, og de, som udøver magt over dem, lader sig kalde velgørere. Sådan skal I ikke være."* - Han viser dem et billede, de kender: billedet af konger og ledere, der gerne vil kaldes velgørere, men dybest set kun går efter magten. – Tænk på, hvordan politikere nogle gange samtaler og diskuterer. Ligner det ikke et familieskænderi, hvor det gælder om at få personlig ret og fremstå bedre end modparten? Sådan skal I ikke være. - Overvej, om det er sådan du gør og er, når du er kommet i strid med en af dine nærmeste. Du er ved at vinde. Ja, men er du ikke også ved at tabe? Når du vinder ære, og den anden ydmyges, har du så ikke også tabt?

Disciplene er begyndt at lytte. Og Jesus bruger nu en anden sammenligning, som ligger lige for. Vi sidder jo her til bords, siger han. I diskuterer, hvem der er størst, hvem der har mest ære. Og når vi nu sidder her og taler ved bordet, og der mangler bestik, hvem er så størst? Den, som har bestilt menuen, styrer samtalen og fylder sin tallerken mest, eller den, som varter op og ubemærket sørger for det meste? Den, som sidder til bords og bliver vartet op, er den største. Der er bare et "men". *"Men jeg er iblandt jer som den, der tjener!"*

Når Jesus siger, at han er iblandt dem, som den, der tjener, må det have virket lidt, som når vi er i en personlig diskussion med en af vore nærmeste, og det så pludselig banker på. Vi er nødt til at holde pause, indtil I igen er alene. For ikke alle skal høre, hvad du er ude efter, selv om du synes, at du er i din gode ret. De skal ikke høre på dine bebrejdelser, og hvordan du ophøjer dig selv. - Sådan kommer Jesus forstyrrende ind til os og siger. *"Men jeg er iblandt jer som den, der tjener ..."*

Hvis han virkelig var i køkkenet, hvis den Almægtige så dig og hørte dig, hvis Jesus Kristus som din tjener bankede på og kom ind med endnu en nåde-dag til dig, og hvis han viste dig, at han kendes ved dig endnu en dag, ville det så ikke rense luften tusind gange bedre end noget såkaldt "vellykket" skænderi? Hvis han var til stede, så ville du vel aldrig turde begynde på det? Jesus tager ond kampgejst ud af os, når han siger: *"Jeg er iblandt jer som den, der tjener!"* Godt, når sådanne ord forstyrrer os i vores fællesskab med vore nærmeste.

3. Vinderen

Her bliver alle disciplene pludselig vindere på én og samme tid. Han siger jo "jer!". "Jeg er iblandt jer!" Han fører dem sammen og føjer dem sammen ved at tjene dem. De sidder alle til bords og diskuterer. Og han varter dem om. Aftenen før sin død på korset vaskede han deres fødder. Han tog brødet, brød det i stykker og delte det ud, og sagde: *"Det er mit legeme, som gives for jer!"* Og han tog bægeret og sagde: *"Det er mit blod, som udgydes for jer til syndernes forladelse!"* Og derpå fik de lov at drikke af samme bæger hele vejen rundt. - Hvad er disciplene nu? De er hans disciple. Og de skal ikke søge nogen rangordning, men må hvile i at være hos ham. Hvad regner du dig selv for? Og hvad regner andre dig for? De spørgsmål viger nu pladsen for, hvad vores Herre siger om os, og hvad han regner os for.

Og her føjer han så til: *Jer er det, der er blevet hos mig under mine prøvelser, og ligesom min fader har overdraget mig Riget, overdrager jeg det til jer, for at I skal spise og drikke ved mit bord i mit rige, og I skal sidde på troner og dømmes Israels tolv stammer.* - I har betydet meget for mig! Meget! Jeg har været igennem svære og vanskelige ting. Det betød så meget, at I var hos mig. - Kender du ikke til, hvordan det kan gøre skamfuld, når nogen roser dig i en situation, hvor du havde

fortjent det modsatte? Men det gør Jesus. At I var hos mig, fik stor betydning for mig. Jeg kaldte jer til at følge mig. Og I fulgte mig. Og ja: Jeg så jeres lille tro, jeres fald og jeres indbyrdes strid. Men I blev hos mig. Og Jesus siger: *Ligesom faderen har overdraget mig riget, sådan overdrager jeg jer det ...* Her giver han disciplene får alt det, de lige havde været i slåskamp om. De får det som en gave fra Gud Fader. Læg våbnene ned og kæmp sammen i stedet for at kæmpe mod hinanden.

4. Modstanderen og frelseren

Til sidst viser Jesus os, at vi er oppe imod en fjende, som ingen af os kan besejre. ”Simon, Simon! Satan gjorde krav på jer for at sigte jer som hvede.” Her er den bagvedliggende årsag til deres strid. Det er også den egentlige årsag til det, der kunne ske ved jeres køkkenbord, i bilen og i soveværelset, når I skar hinanden ned og ringeagtede andre i menigheden. Det var en, som gør krav på jer: SATAN.

Du følte det, som om du ikke kunne holde det tilbage. Situationen ”krævede” det. Den andens skyld og dine egne dårlige følelser. Men den Onde var iblandt jer. Han kan være hos os som den, der kræver, så vi også begynder at kræve, kræve af Gud og kræve af hinanden. Og alle de krav truer med at overskygge tilgivelsen, frelsen, håbet, tålmodigheden og kærligheden. ”Satan sigtede jer som hvede.” - I mærkede, at jeres familie var i krise, eller at menigheden var ved at gå op i limningen.

Hvordan går det da til, at vi stadig er her? Jesus svarer selv: ”Men jeg bad for dig, for at din tro ikke skal svigte.” JESUS er iblandt os som den, der tjener. Han fører vores sag frem for Faderen. Og Gud Fader hører Jesu bøn og er os nådig for Jesu skyld. Og Jesus slutter med at sige til Peter og til os: ”Og når du engang vender om, så styrk dine brødre.” Så er meningen med, at vi har hinanden, ikke, at vi skal strides, men at vi skal styrke vore brødre, så vi sammen kan leve i tilgivelse og tjeneste. Amen.

